

samlet i en stor Deel af Aaret 1865, og det vilde altsaa have været meget let at staae sig en Bevilling, hvis den overhovedet havde kunnet faaes. Den Undskyldning, der er anført, at man meente at burde have disse Betjente tilstede under en pludselig og muligt snart paany opkommende Krig, kunde til Nød have gjældt i 1866, da der førtes Krig ikke langt fra vore Grændser, men den var aldeles urimelig i 1865. Jeg mener altsaa, at de 10,400 Rd. af de 16,000 Rd., der ere omhandlede i den 10de Indstilling, ikke bør passere. Da jeg ikke har stillet noget Endbringsforslag, skal jeg idag indskrænke mig til at stemme mod hele den nævnte Indstilling, idet jeg forbeholder mig, saafremt det skulde vise sig, at flere Medlemmer maatte ville følge mig, da til næste Behandling at stille et andet Forslag, ikke, som sagt, med Hensyn til hele Posten, men kun med Hensyn til de 10,400 Rd., som ere bleve udgivne til at holde Intendanturbetjente til Disposition efter den 31te Marts 1865. Det andet Punkt, som jeg mener, at man ikke bør gaae ind paa, er den i Slutningen af den 15de Indstilling ommeldte Udgift af 748 Rd. 57 f. til Meublement til Commandantsskabet i Kjøbenhavn. Da Commandantsskabet i Kjøbenhavn ikke skulde have Meubler, og da den daværende Commandant derhos har faaet det i den 13de Indstilling omhandlede Tillæg af 800 Rd., som ikke tilkom ham, saa er hiin Udgift efter min Mening aldeles uforvarselig. Hvorledes jeg vilde stille mig til disse Udgifter, hvis vedkommende tidligere Minister indgav Begjæring om at blive fri for at refundere dem, er noget Andet. Jeg mener blot, at det, naar Revisionen overhovedet skal have Noget at betyde, ikke gaaer an at lade Udgifter passere, som ere gjorte aldeles hen i Veiret, uden at der er søgt eller spurgt om Lovhjemmel for dem.

Formanden: Den sidste af de to Indstillinger, hvorom det erede Medlem ønskede særlig Afstemning, var altsaa den ad Conto B. h. 2: „Det passerer, at 1,423 Rd. 71 f. osp.“ Derimod opfattede jeg ikke rigtigt, hvilken der var den første af ham omtalte Indstilling.

Bloug: Den første af de Indstillinger, som jeg omtalte, var den under Nr. 10. ad Conto § 12 A., som lyder saaledes: „Det faaer at passere, at ca. 16,000 Rd. ere anvendte til at holde demitterede Intendanturbetjente til Disposition indtil Januar 1866.“

Krieger: I Anledning af Indstillingen under Nr. 3 ønskede jeg at gjøre et Spørgsmaal til den høitærede Krigsminister angaaende den Foranstaltning, der ved en Kundgjørelse af 14de f. M. synes at være truffen til at bringe de militaire Ministeriers Anviisningsvæsen i det samme Forhold til Finantsministeriet som de andre Ministeriers. Dersom det, som man derved har tilfattet, allerede er skeet, vil det nemlig være noget besynderligt at udtale et Ønske om, at det i Fremtiden maa skee, thi deri vil jo ligefrem ligge en Udtalelse om, at det, der saaledes allerede er skeet, ikke erkjendes for at være fyldestgjørende. Jeg tillader mig derfor at stille det Spørgsmaal, om den høitærede Krigsminister har Noget imod noget nærmere at oplyse Charakteren af de Foranstaltninger, der ved hiin Kundgjørelse ere truffne angaaende Forholdet mellem Finantsministeriet og de militaire Ministerier, navnlig da Krigsministeriet, hvorom der jo her nærmest er Spørgsmaal med Hensyn til Anviisningsvæsenet. Det er bekjendt, at det — trods megen god Villie fra de militaire Ministeriers Side — dog hidtil altid har været vanskeligt for Finantsministeren at faae de almindelige Regler i saa Henseende gennemførte overfor Krigsministeriet. Dette har tilbeels ligget i Forholdets Natur, men det har vistnok ogsaa tilbeels ligget i gammel Vane. Saaledes som Reglen nu er udtalt i hiin Kundgjørelse, seer jeg ikke rettere, end at man nærmest maa antage, at de militaire Ministerier ganske ere gaaede ind under de almindelige Regler. Men dette kan dog vistnok neppe forståes saaledes, at den hele Detailanviisning paa ethvert Punkt skulde kunne foregaae ligeoverfor de militaire Ministerier ganske paa samme Maade, som den foregaaer ligeoverfor flere af de andre Ministerier. Jeg skal derfor henstille, om den høitærede Minister ikke maatte